

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Listopad 2016, r. XX. č. 222

„Máme mít povinnou úctu a ohled k tělům věrných zemřelých, která se křtem stala chrámy Ducha Svatého a jimiž „jakožto nástroji a nádobami si Duch ušlechtilé posloužil pro vykonání tolikerého dobrého díla“.

(Sv. Augustin)

Proč se modlit za zemřelé?

Křesťanské Krédo - vyznání víry v Boha - vrcholí vyznáním víry ve vzkříšení mrtvých a ve věčný život. Křesťané věří, že tak jako Kristus vstal z mrtvých a žije bez časoprostorového omezení navěky, tak také spravedliví po své smrti budou žít navěky. Víra ve vzkříšení z mrtvých je podstatným prvkem křesťanské víry už od jejích počátků.

Slavnost Všech svatých vychází z historické události zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně Marii a všem svatým mučedníkům 13. května 609. Avšak na křesťanském Východě se slavil společný svátek všech mučedníků již od 4. století. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu. Toto datum se ustálilo snad proto, že u Keltů začínal v tento den nový rok. Slavení svátku Všech svatých se brzy rozšířilo a v Římě se slaví pravidelně od 9. století. Jde o společnou slavnost lidí, kteří již vstoupili do "nebe", to znamená do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou spojeni s Kristem, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním nebe "otevřel". Toto tajemství společenství se samotným Bohem překonává jakékoliv chápání a jakoukoliv představivost. Bible o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, svatební hostina, víno, království, otcův dům, nebeský Jeruzalém, ráj: "Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují" (1 Kor 2,9).

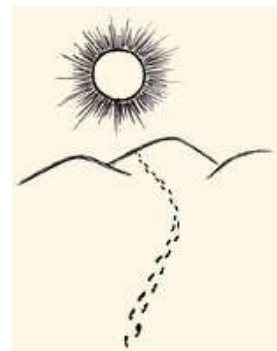
Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

O modlitbě za zemřelé hovoří již Bible: "Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy" (2 Mak 12,46).

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť (mši svatou), aby očistění mohli dosáhnout blaženého spojení s Bohem. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: "Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtvi, a obětujme za ně své modlitby." (sv. Jan Zlatoústý)

Památka všech věrných zemřelých či lidově „dušičky“ je dnem, kdy se církev zvláště modlí za zemřelé. Tento zvláštní den modliteb den zavedl roku 998 clunyjský opat Odilo († 1048). Ve 13. století se tento zvyk rozšířil v západní církvi a papež Benedikt XV. jej v roce 1915 potvrdil pro celou církev.

P. Antonio Rivas, OSA. Farář

Památka zesnulých.

Vzpomínat na zemřelé v návaznosti na velké svátky je obecným lidským zvykem. Už od 2.století existují svědectví, že takovéto vzpomínkové slavnosti zahrnují i modlitby za zemřelé a spojují se se slavením eucharistie.

První Dušičky se slavily v roce 998. Tento podnět dal benediktinský opat Odilo z Cluny, když nařídil, aby se ve všech klášterech po nešporách 2.listopadu konaly církevní hodinky za zesnulé a následující den aby řeholní kněží obětovali mši svatou za všechny věrné duše v očistci. Láska k duším v očistci je projevem živé víry. Máme rádi duše v očistci, neboť víme že to jsou budoucí svatí. Naším cílem je snažit se zkrátit dobu očistce pro Boží slávu.

Z našeho vtělení do mystického těla Kristovy Církve vyplývá mystická jednota mezi církví vítěznou, bojující a trpící. Je to dogma o společenství svatých, že zásluhy a přimluvy jedněch je možno uplatnit ve prospěch druhých především prostřednictvím modlitby.

MUDr. Martin Pehr, praktický lékař

PĚT RAD, JAK BOJOVAT S KRITIKOU

1. Obvykle obsahuje trochu pravdy. Popros o milost, abys ji spatřil a připustil si ji, i když se ti nelíbí
 2. Nenech, aby nad tebou zvítězila negativita. Obvykle zapomínáme na pozitivní názory, které se nás týkají
 3. Věnuj malou modlitbu tomu, kdo tě kritizuje. Je to bolestivé, ale Ježíš nás žádá, abychom se modlili za ty, kdož nám ubližují
 4. Názor, který je opravdu důležitý, je ten Boží. On je ten, který nás opravdu zná a miluje nás bezmezně
 5. Kritika může být znamením tvé věrnosti Bohu. Kritika je obvykle součástí života zakořeněného v Kristu
-

Jan Amos Komenský – rady

1. Nezapývej se mnoha věcmi, nýbrž jen nutnými, směřujícími k cíli.
 2. Nepodnikej nic, co by nebylo v tvé moci, s pomocí Boží.
 3. Vše podnikej s jasným smyslem věci, bezpečnými prostředky a snadným způsobem.
 4. Co můžeš udělat sám, nečekej od druhých.
 5. Co se dá udělat dnes, neodkládej na zítra.
 6. Využij příležitostí.
 7. Žij tak, jako bys měl vždy umírat, umírej tak, jako bys měl vždy žít.
 8. Hledej Boha, ne svět, neboť jen Nekonečný bude tě moci nasytit.
 9. Vždy konej, co by sis přál mít vykonáno na konci života.
-

JAK SE MODLIT

Připrav na modlitbu svou mysl a srdce s pomocí Ducha svatého

Nepoužívej strojená slova, buď upřímný a spontánní

Hledej vhodné místo pro modlitbu

Soustředění vyžaduje kázeň – trénuj se v ní

Snaž se, aby tvá modlitba byla kvalitní, i když bude krátká

Modli se často, aby sis vytvořil zvyk usebrat se

Hledej vnitřní a vnější klid

Rozptýlení jsou nevyhnutelná, ignoruj je

Zápis ze zasedání pastorační rady farnosti sv. Tomáše. 17.října 2016.

Program :

*Úvodní MODLITBA ZA RODINY a přivítání

-0-

P.Antonio všechny přítomné seznámil s hlavním cílem směřování farnosti na následující období: **Rodina a vzdělání**

- Setkání pro manžele (jednou za měsíc); na základě osobního pozvání s nabídkou „náplně“ těchto setkání, např. pozvat osobnost na „přednášku“; společná káva, čaj, ev. večeře. Připravit anketu, ze které by vyplynula témata setkání. Většina rodin navštěvujících farnost sv. Tomáše je však mimo Malou Stranu. Započalo by se v lednu 2017
- Spolupráce se Školou sv. Augustina a s rodinami/Škola pro rodiče: např. připravit přednášky o pedagogice, jak se s dětmi učit, jak se společně s dětmi modlit....
- Výlet na konci školního roku s rodinami; úspěšně se praktikuje ve španělské komunitě; mohl by to být Farní den, např v Šárce piknik
- Připravit program - kulturní - pro seniory z farnosti: např. kulturní procházky Prahou, ev. zakončené společnou kávou...
- Setkání ministrantů (víkendová nebo sobotní); věkové rozmezí 8let - -náctiletí; první setkání by se uskutečnilo v kapli sv. Barbory, úvaha, zda všechny tři komunity ministrantů společně.
- Dne 12.11. v době mezi 10,00-12,00 se v kostele sv. Tomáše uskuteční setkání ministrantů z farností v Praze
- Dětské mše budou opět vždy 1. neděli v měsíci, v ostatní neděle (pokud budou přítomni všichni kněží naší farnosti) budou děti v rámci kázání mít svoji vlastní bohoslužbu slova v kapli sv. Doroty
- V refektáři připravit „koutek“ pro děti. Na parapetu okna u klavíru budou různé dětské hry, aby při nedělní kávě si děti mohly hrát a dospělí mohli vzájemně komunikovat.
- Spolupráce s MŠ , ZŠ, Střední školou a Gymnáziem na Malé Straně: MŠ nabídnout témata např. Mikuláš (přijde Mikuláš, ale i někdo, kdo vysvětlí), Vánoce, Velikonoce, ZŠ a další: nabídnout možnost výuky náboženství
- Skutky duchovního milosrdenství/Workshopy o odpuštění; zatím přihlášení 3, navržený termín úterý a jednalo by se o cca 5 setkání
- Tři sešity: skutky milosrdenství (jsou na internetu) – potřebujeme zpětnou vazbu, zhodnocení.
 - 1.11. během mši sv. v průběhu dne bude tématem „Duchovní milosrdenství“.Připomenout, že je možné pohřeb - rozloučení uspořádat se zemřelým z kostela sv. Tomáše
- 18.11. budou od 16,00 do 21,00 hodin „Pivní slavnosti“ „klášterních pivovarů“ Břevnov, Strahov, sv. Tomáš)
- Betlémské světlo budou opět skauti roznášet i na Malé Straně – dát upozornění do Malostranských novin
- Pastorela se uskuteční 11.12.2016
- Pěší pout' do Compostely se uskuteční od 27.12. 2016 do 4.1.2017
- Dne 6.1.2017 v našem kostele sv. Tomáše pan kardinál požehná koledníkům a vyše je na Tříkrálovou sbírku
- Oprava varhan by měla být dokončena v roce 2017
- Ekonomická rada bude doplněna za zesnulou paní Elišku Jelínkovou

Zapsala: Marie Hradecká

Farní výlet do Českého ráje

Tentokrát nás podzimní farní putování zavedlo do Českého ráje. Předpověď počasí slibovala zataženo, občas pár slunečních paprsků, občas kapky deště a během celého dne došlo opravdu na všechno. Možná proto jsme se sešli v sobotu ráno u pokladen na Hlavním nádraží jen v počtu čtyři a pes. České dráhy opět neklamaly ☺; vlak se jménem Metoděj Vlach (podle českého průkopníka letectví) nás dopravil do Mnichova Hradiště s téměř půl hodinovým zpožděním...

Už od stanice nádraží byly vidět pískovcové skalní masívy i ruina bývalého hradu Valečov. Vydali jsme se po červené značce přes pole kolem dvou malých vodních nádrží a velkého lánů kukuřice. Jerry byl osvobozen z vodítka, což dal okamžitě najevo radostným úprkem vpřed. Zanedlouho jsme došli k Valečovu. Kromě ruiny bývalého hradu jsme míjeli i velké množství otvorů ve skalách, tzv. skalní světničky, které kdysi sloužily jako obydlí místní chudiny. Tehdy byly dokonce vybaveny prkennými podlahami, dveřmi i zasklenými okny a kamny s komínem vyvedeným nad skály. Bývala tam i pec na pečení chleba, některé výklenky sloužily pro ustájení dobytka. Po úředním vystěhování skaláků v roce 1892 byly tyto nevšední byty zdemolovány.

Pokračovali jsme do vsi jménem Mužský, kde stojí několik roubených domků. Na informační tabuli jsme si přečetli o bitvě, která proběhla u Mnichova Hradiště v roce 1866 mezi pruskými a rakouskými vojáky. V okolí je několik hřbitovů, cestou lesem jsme prošli kolem křížku s pomníčkem tří padlých vojáků.

Oblastí Příhrazských skal prochází dětská naučná stezka, a tak nás na mnoha místech čekaly kvízy o tom, jak dobře známe místní faunu a flóru. Pokračovali jsme cestou lesem k Drábským světničkám. Jejich název souvisí s domněnkou, že se zde ukrývali drábové – loupežníci. A zrovna tam začalo pršet, naštěstí jsou skály v lese, a tak nás listy stromů částečně ochránily. Prošli jsme tajemným Studeným průchodem - skalní soutěskou dlouhou 125 metrů mezi skalními stěnami vysokými až 15 metrů. Poté nás čekalo vystoupaní po schodech vytesaných do skály. Nahoře se naskýtal krásné výhledy do okolí. Při sestupu dolů jsme trochu klouzali po blátě, ale když jsme vyšli z lesa a vraceli se stejnou cestou k nádraží, objevilo se na chvíli sluníčko. Na vlak jsme nečekali dlouho, ale jen co jsme se v něm pohodlně usadili, dešť zase spustil. Do Prahy jsme dorazili opět s malým zpožděním, což nepotěšilo Janu, která ještě musela cestovat mimo Prahu.

Ivane, děkujeme za pěkný a opět vzorně zorganizovaný výlet po krásách naší vlasti.

Zdena

Významní augustiniánští lektoři

Jedním z nejvýznamnějších myslitelů, o němž s jistotou víme, že působil u sv. Tomáše, byl Jindřich z Friemaru ml., který řídil řádová studia v letech 1342 – 1350 a který byl autorem třech sbírek kázání, jež patřily do původní svatotomášské sbírky. Jeho současníkem byl další mimořádný muž - Mikuláš Teschl z Loun († 1371), který je v listinách poprvé uváděn v roce 1334. Tento významný teolog a dlouholetý provinciál získal magisterskou hodnost v teologii na pařížské Sorbonně. Několik let působil na pražských řádových studiích jako *lector secundarius*. Jeho úkolem bylo vykládat knihy sentencí Petra Lombardského, logiku a další nezbytné filosofické disciplíny. Později byl pověřen vedením řádových studií a od roku 1344 stál opakovaně v čele bavorské provincie. V úřadu provinciála si Teschl počínal rovněž velice obratně. Jeho zásluhou bylo založeno celkem 17 nových augustiniánských klášterů u nás i v sousedních zemích. Jeho nevšedních schopností a rétorického nadání si byl vědom také Karel IV., který jej pověřil pronesením slavnostního projevu u příležitosti dvou významných státních událostí. Poprvé v roce 1344 při aktu uvedení

prvního pražského arcibiskupa do úřadu, podruhé při své korunovaci v roce 1347. Znění obou proslovů je dochováno v opisu, který je součástí rukopisu uloženého v Pražské metropolitní kapitule. Svého oblíbeného kaplana a rádce, kterého panovník nazýval „consiliarius noster dilectus,“ povolal též na nově založenou pražskou univerzitu, kde byl jmenován prvním profesorem teologie. Pedagogickou činnost na pražské univerzitě musel přerušit až kvůli svému jmenování světicím řezenským biskupem v roce 1362. Mikuláš po sobě zanechal rozsáhlé homiletické dílo, které bylo součástí svatotomášské knihovny na počátku 15. století.

K blízkým přátelům Mikuláše z Loun se řadil i další výjimečný muž z okruhu Karla IV. – kancléř Jan ze Středy, známý svými vztahy k italským humanistům a velkou náklonností vůči augustiniánům. Jeden z důkazů přízně Jana vůči malostranskému konventu je možné spatřovat v jeho cestě z Olomouce do Prahy kvůli vysvěcení dokončené chrámové lodi, kterou podnikl krátce před svou smrtí v roce 1378, přestože byl již velmi nemocný. Jako dobrodinec a podporovatel augustiniánů je také zpodoben na fresce v sakristii svatotomášského kostela. Dále lze uvést, že Jan pozval augustiniány poustevníky i do svého biskupského rezidenčního města Litomyšle, kde pro ně založil nový klášter (1356). Také tento významný světský i duchovní hodnostář zanechal nesmazatelnou stopu v malostranském klášteře a jeho knihovně. Když přišel mladý Jan v roce 1347 do Prahy, vyhledal pravděpodobně Mikuláše z Loun, aby získal vlivného zastávce a přímluvce u dvora. Ve své horlivé snaze po vzdělání se Jan již tehdy mohl stýkat s lektory působícími na řádové škole u sv. Tomáše, kteří byli v kontaktu se svými řeholními bratry v italských klášterech – v Boloni, Florencii a Padově, tedy ve městech, které bezesporu patřily ke střediskům raného humanismu. Není vyloučeno, že na rozhodnutí odkázat část své knihovny malostranským augustiniánům mělo velký podíl právě osobní přátelství obou mužů. Sympatie vůči Mikulášovi z Loun dokazuje i Janova intervence při jmenování Mikuláše světicím biskupem v Řezně. Mikuláš však nebyl jediným augustiniánem, kterému se dostávalo takové přízně. Také další dva augustiniáni patřili do okruhu osob, k nimž měl Jan blízko. Za bratra Anděla z Doblína (Angelus Deblin) se litomyšlský biskup přimlouval u pařížského kardinála, který rozhodoval o udílení doktorských diplomů na Sorbonně. Druhým byl lektor Ebrhard, kterého doporučoval kardinálovi ve Florencii, aby jej vysvětil na biskupa.

Přátelské pouto však Jana pojilo ještě k jednomu významnému muži z augustiniánského řádu – Johannu Klenkokovi († 1374). Tento slavný středověký učenec, který vstoupil do řádu po studiích kanonického práva v italské Boloni, se proslavil svým odmítavým postojem k německému zákoníku *Sachsenspiegel*. Jako nadaný právník byl řádem roku 1345 vyslán na věhlasná řádová studia teologie do Prahy. Již během svých boloňských studií přišel Johann Klenkok do styku s předními představiteli raného humanismu. Bologna byla v té době považována za centrum humanistického hnutí, kde působil mezi jinými také věhlasný kanonista Johannes Andreae a augustinián Bartoloměj z Urbina, představitel historicko-kritického směru augustiniánské školy a autor nejobsáhlejší konkordance k dílu sv. Augustina. Oba učenci se rovněž přátelili s Petrarcou. Je nanejvýš pravděpodobně, že Klenkok se s nimi během svého pobytu v Boloni potkával. Již během svých pražských studií zřejmě patřil mezi šířitele myšlenek raného humanismu v Praze. V této době zřejmě také navázal přátelský vztah s kancléřem Janem ze Středy. V roce 1351 odešel do Oxfordu, kde o tři roky později získal bakalářský titul a v roce 1359 také magisterskou hodnost. V letech 1363-68 byl zvolen provinciálem sasko-durynské provincie a současně řídil řádová studia v Erfurtu. V roce 1370 se kvůli nepříznivé situaci, do níž se dostal kvůli sporu o právní kodex „Saské zrcadlo“ (*Sachsenspiegel*), uchýlil pod záštitu svého přítele Jana ze Středy do Čech. Od roku 1370 působil opět v Praze jako profesor a věhlasný učenec v oblasti morální teologie. Jan ze Středy jej jmenoval do funkce inkvizitora ve své olomoucké diecézi. Jako inkvizitor vedl vyšetřování proti českému reformátorovi Milíčovi z Kroměříže. Také jeho *Quodlibet magistri Johannis Clencoc cum expositione litterali super Sentencias* bylo součástí klášterní knihovny. Jak je patrné z poznámky v soupise, obsahoval kodex dvě Klenkokova díla, a sice *Quodlibet* a komentář k Sentencím, který vykládal toto kompendium teologické nauky větu po větě. Jeho teologické spisy sice svou formou i obsahem ještě patří do středověku, ale za „humanistický“ rys lze označit snahu autora verifikovat citované texty na základě studia originálních pramenů a opatřit citace údaji odkazujícími k danému prameni.

Mgr. Veronika Sladká
Knihovnice kláštera sv. Tomáše

Víš, že?...

* Připomínáme, že na území českých a moravských diecézí lze za obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé) získávat **plnomocné odpustky pro duše v očistci** již od 25. října. Toto povolení platí ovšem pouze pro ty, kdo ze závažných důvodů nemohou získat odpustky pro duše v očistci v řádné době od 1. do 8. listopadu.

* Pozvánka na vyprávění a promítání z **Pouti po stopách krásy a svatosti do Itálie**. Navštívíme Padovu (sv. Antonín), Florencii, Řím (např. Slavnost svatořečení Matky Terezy), Cascii (sv. Rita), Tolentino (sv. Mikuláš), Norcii (sv. Benedikt), Loreto, augustiniánky v Bologni, Porto Recanati a jiná místa. **Pondělí 31.10. 2016 v 19.30 v refektáři kláštera Sv. Tomáše.**

* 2. listopadu při mši sv. za zemřelé od 19,00 zazní **Requiem Františka Xavera Thuriho** s orchestrem a našimi sólisty čist.

* V sobotu 5. 11. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Tomáše**. Sraz v 9:30 před klášterem.

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná **3.11.** od 19,30.

* Naše farnost ve spolupráci s hnutím Křesťan a práce se pravidelně 2x ročně modlí **za pronásledované křesťany** - vždy o 6. velikonoční neděli, kterou vyhlásili za den modliteb pro všechny diecéze naší biskupové, a pak o 2. listopadové neděli, kdy se za pronásledované křesťany modlí i křesťané jiných vyznání po celém světě. V našem kostele se k nim připojíme v neděli 13. 11., kdy modlitby začnou v 15,00 hodin Korunkou k Božímu milosrdenství a budou ukončeny adorací před mší sv., která začne v 17,00 hodin. Srdečně zveme.

* Během listopadu se **společně modlíme při mši sv. za naše zesnulé** bratry a sestry. U vchodu kostela bude k dispozici sešit, kde můžete napsat jejich jména. Při přímlovkách se tato jména budou číst.

* 20. listopadu na slavnost Krista Krále Svatotomášský sbor zazpívá při anglické mši sv. v 11,00 **Dvořákovu Lužanskou mši**

* 20. listopadu v 18,00 bude v kapli sv. Barbory **koncert ke cti sv. Cecílie**, patronky hudebníků, kde zazní několik instrumentálních skladeb, sborové skladby adventní i jiné a Magnificat skladatele Jiřího Churáčka pro sólový soprán, hoboje a orchestr

* **První neděle adventní** letos připadá na neděli 27. listopadu. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mši sv. věnce!).

* **První přijímání** dětí ze školy sv. Augustina bude v našem kostele v neděli 27. 11. od 9,30. Děti se připravovaly během tohoto roku ve škole a společně přijmou Pána Ježíše. Bude to velká oslava pro celou farnost a školu sv. Augustina.

* Dovolujeme si Vás pozvat na tradiční **adventní Bazárek u sv. Tomáše**, který se koná v ambitech kláštera sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá Strana v sobotu 26. listopadu 2016 od 13,00 do 16,00 hod.

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* V sakristii od 20. 11. už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2017**.

Jeden z nás..

Dík za podporu našeho farníka, ministranta Jakuba, v hlasování veřejnosti v kategorii „Mladý srdcař“. Jakub se dlouhodobě věnuje charitativním činnostem a inspiruje tak i své spolužáky. Ve volném čase navštěvuje seniory v domově důchodců, účastní se vánočních obědů pro bezdomovce a neváhá ani uspořádat sbírku na uprchlíky nebo vyrazit s humanitární pomocí na Ukrajinu nebo kam je zrovna potřeba.

Kdo Tě navrhl jako "Mladého srdcaře" na cenu Via Bona?

Navrhla mě moje učitelka z gymnasia.

Jakou jsi dostal cenu?

Bylo to spíše takové symbolické. Dostal jsem víno, diplom, kytku a moji zarámovanou fotku, kterou fotil jejich fotograf.

Proč myslíš, že je tak důležité se věnovat službu druhým?

V dnešní společnosti jednáme sobecky a staráme se pouze o sebe. Na službu druhým se často úplně zapomíná. Proto si myslím, že to je potřeba, protože lidí, kteří se věnují těm nejpotřebnějším je opravdu málo. Lidé v nouzi často také ztrácejí sebeúctu, s vědomím, že se o ně někdo zajímá, se lehčeji z jejich překerní situace dostávají.

Jaké bys chtěl, aby bylo Tvoje životní motto?

Chtěl bych, abych se nebál.

Je mnoho mladých lidí, kteří se věnují službě ostatním?

Já se naštěstí pohybuji mezi mladými lidmi, pro které je služba pro ostatní normální věc. Samozřejmě však je spousta mladých lidí v mém okolí, kteří naopak vůbec nic pro druhé nedělají, protože jim to nedává smysl.

Z Tvých mnoha zkušeností při pomoci potřebným, která byla ta, která na Tebe nejvíc zapůsobila?

Nejvíce silných momentů jsem zažil, když jsem byl pomáhat uprchlíkům v Srbsku. Odtamtud jsem si odvezl opravdu mnoho silných momentů. Možná proto do teď nemohu pochopit lidi, kteří všechny uprchlíky házejí do jednoho pytle.

Jak Tvoje víra ovlivňuje Tvoji službu potřebným lidem?

Moje víra mi dává jistotu, že to, co dělám, je správné. Také se snažím, abych podle mé víry opravdu žil a nebyla pro mě jen návštěvou kostela jednou týdně.

Dobrou chuť!

Špagetová dýně

Ještě stále můžeme na trzích a v obchodech najít mnoho druhů různých dýní a tykví. Jsem zvědavá, a tak jsem vyzkoušela tu se jménem špagetová.

Dýni omyjeme, neloupeme, podélně rozřízneme a vydlabeme vlákna se semínky. Posolíme a dáme do trouby na plech na pečící papír. Trouba by měla být vyhřátá na 170 stupňů a půlky dýně pečeme cca 40 minut.

Mezitím si připravíme omáčku na špagety, jak máme doma rádi, s masem, bez masa. Udělala jsem s kuřecím masem orestovaným na cibuli, přidala plechovku loupaných krájených rajčat, 2 stroužky nasekaného česneku, sůl, tymián, bazalku, petrželku a rajčatový protlak. Protože je protlak kyselejší, přidávám i lžičku cukru, ale to záleží na chuti každého.

Když se omáčka udusila, dýně byla hotová. Opatrně vylijeme z dýňové misky eventuální výpotek tekutiny a dále zpracováváme. Vaříme-li pro dva a máme menší dýni, tak do ní nalijeme omáčku a škrábáním po stěně dýně uvolňujeme vlákna podobná špagetám.

Vaříme-li pro více lidí, vlákna uvolníme, dáme na talíř a zalijeme omáčkou.

Je to moc dobré, a co je důležité, má to méně kalorií, než těstoviny. A tak si po jídle můžeme s čistým svědomím dát moučník.

Dobrou chuť

Hanka

KLÁŠTERNÍ PIVOBRANÍ

18. 11. 2016

KLÁŠTER U SV. TOMÁŠE*

16 h – 21 h

**Přijďte ochutnat klášterní piva a poznat tradici
klášterních pivovarů**

PROGRAM:

16.00 Úvodní slovo a požehnání piva

– P. Michael Josef Pojezdný, OPraem., P. Juan Provecho, OSA,
P. Petr Prokop Siostrzonek, OSB., P. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem

17.00 Představení pivovarů

Zahájení ochutnávek

ZA ÚČASTI:

P. Michael Josef Pojezdný, OPraem., opat, Královská kanonie premonstrátů na Strahově

P. Juan Provecho, OSA, farní vikář ve farnosti sv. Tomáše

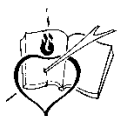
P. Petr Prokop Siostrzonek, OSB., převor - administrátor, Benediktinské arcidiocese v Praze - Břevnově

P. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem., opat, Kanonie premonstrátů Želiv

* KLÁŠTER U SV. TOMÁŠE – Josefská 8, 118 01 Praha 1

**Želivský
klášterní
pivovar**

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2016

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky